

til at staa temmelig alene, og jeg har da allerede i Udvalget fundet mig foranlediget til at frasælbe de Forslag, som jeg i denne Henseende ellers vilde have gjort, da jeg ikke turde have Haab om at sætte dem igjennem her, naar jeg ikke kunde vinde idetmindste nogle af Udvalgets Medlemmer for min Betragtning. Her er derimod et Punkt, hvor jeg ikke har kunnet frasælbe min afvigende Ansættelse; her gjælder det nemlig ikke om en Medsættelse, men om en Forhøielse, og heraf vilde Følgen allerede være, at der vilde foreligge et Afstemningspunkt her i Salen, hvad enten jeg beholdt min afvigende Mening eller ikke; men dernæst forekom det mig, at ligesom det altid anses for i og for sig at være uheldigt at forhøje Posten paa Finantloven, saaledes er der her en særlig Grund til, at dette maa være Tilfældet, idet nemlig den ærede Minister selv har udsat denne Post, som tidligere har været bevilget med en saadan Understøttelse. Naar Ministeren, efterat have undersøgt Sagen med al den Velvilje, han ved 1ste Behandling udtalte, at han havde vist i den, hvad man heller ikke kunde tvivle om, at han vilde vise ligeoverfor en saadan Forening og et saadant Formaal, er kommen til den Erkjendelse, at Foreningen ikke har et saa nødvendigt Brug for disse 2,000 Rd., at han under nærværende Forhold kan forsvare at indstille denne Sum til Thingets Billigelse, saa forekommer det mig at være i høi Grad uheldigt, om Thinget uden meget paatrængende Grunde gik hen og vedtog Forhøielsen, især under Forhold som de nuværende. Udvalgets Fleertal har nu troet, at der navnlig i et større Byggearbejde kunde være en saadan paatrængende Grund tilstede; men jeg har ikke kunnet overbevise mig derom; jeg har troet det muligt, at Foreningen kunde komme igjennem uden et saadant Tilskud, og jeg har som sagt af Hensyn til, at Ministeren her, efter den nøieste Overveielse, er kommen Thinget imøde, troet ikke at burde fravige denne min Ansættelse. Summen er ganske vist ikke betydelig, men jeg frygter for, at naar man saaledes her underkjender Ministerens Dom, saa vil denne eller en anden senere Minister, med den bedste Villie til at varetage Statens Tare, dog let komme i saadanne Tilfælde,

hvor han da ikke vil vise den fornødne Opmærksomhed derfor. Jeg har saaledes Frygt for, at vi ved at forhøje denne Sum ikke alene vilde bevilge den, men maaffee komme til at lide langt større Tab.

S. Pedersen: Jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger angaaende Stamstutteriets Medlæggelse, som allerede har givet Anledning til saa megen Discussion. Det var mig ikke klart af den ærede Indenrigsministers Udtalelse igaar, og blev det heller ikke af hans Tilsvaer idag til Rigsstagsmanden for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (S. Pedersen), om denne Undersøgelse, som jeg fuldkommen erkjender, der er Anledning til at anstille, skulde have til Formaal at skabe en ny Reform i Stutteriet, eller at undersøge, hvorledes Stutteriet bedst kunde realiseres og saaledes falde bort som Statsinstitution. Det er ofte gjentaget af Sagkyndige saavel i som udenfor Salen, at Staten ikke skal give sig af med privat Industri, og at man, navnlig efterat Borgerne ere blevne fuldmyndige, ikke skulde bibeholde den Tanke, at Staten skal stille sig i Spidsen for Alt, men at den derimod skal overlade det til den private Foretagelsesaaend. Dette er en Sætning, som jeg fuldkommen anerkjender, og i Betragtning deraf maa jeg ansee det for uheldigt for Staten at vedblive med hvilkensomhelst Industri, men i Særdeleshed synes jeg, at enhver Undersøgelse, som gaar ud paa at skaffe en Reform tilveie i Stutteriet, der skal have Udseende til at bringe et nogenlunde taaleligt Resultat, er aldeles overflødig. Det forekommer mig, at man i den Henseende har en saa lang Erfaring, hentet fra saa mange forskjellige Experimenter, der allefammen ere faldne slet ud, at ethvert yderligere Forsøg i den Retning vistnok er til ingen Nytte. Men naar der desuagtet blev en Undersøgelse at foretage i den ene eller den anden Retning, saa vil jeg meget henstille til den ærede Indenrigsminister, om han ved Sammensætningen af denne Commission, eller hvad Navn den nu fik, vilde tage Hensyn til de almindelige Hesteopdrætters i Landet, saavel som til andre Mænd, der have mere videnskabelig Indsigt i disse Forhold. Det er vist med Rette gjort gjældende, at Hesteloven har meget stor